

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorvmqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolviones ... quām brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Literae Apostolicae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10421

LITERÆ APOSTOLICÆ.

(Cautè lege, nam sunt hac contra auctoritatem Apostolicam, & Iurisdictionem Ecclesiasticam.)

PRIMÒ, literæ Apostolicæ an possint examinari, & revideri per Regios officiales, & super ex expediti exequatur, ad hoc ut debitæ executioni mandentur? & videtur, quod non, per Bullam Cœnæ Domini, Navar. cap. 27. num. 68. tamen Covar. præf. quest. c. 35. num. 1. ait hoc sic: i pōste, & ita practicari in Hispania, & Gallia, & sic vidi practicari indifferenter in regno Neapol. & ad Bullam potest responderi, quod non sit ad impediendum, sed ad videndum, & examinandum. PRIMÒ, an continueant aliquam subreptionem, vel obreptionem. SECUNDÒ, an quod conceditur, sit jurisdictionis Regiæ, literæ Papæ tam justitiae, quam gratiosæ, si perendantur, an probari possint per testes? vide Abb. in c. cùm olim, num. 2. de privil. facit quod si Papa facit aliquem Episcopum in regno, Rex potest dicere Papam, non accepto eum in Episcopum, quia habeo eum suspectum de proditione, vel propter ejus aliquod interest, non compellit ut illum admittere, & hoc esse in viridi observantia ait Afflict. in Pralud. Constit. reg. q. 8. idem Joan. de Selva tract. de benef. 2. par. q. 23. num. 2. ver. 7.

SECUNDÒ, literas alicujus aperiens, & ostendens adversario, punitur criminē falsi, Diaz Praef. crim. Can. 96. Sylv.

ver. falsarius, §. 1. Navar. 18. nn. 33. Secus vero, quando non adest malus animus, sed potius ex quadam curiositate illas aperiret: quia tunc non esset nisi veniale peccatum, Cajet. in ver. litera, Sylv. eo. ver. sed terretur ad secretum. Sot. de rat. teg. & deteg. secr. n. 171.

TERTIÒ, quid si essent literæ Judicis, & eas quis aperiret, vide in cap. olim, il. 2. de offic. deleg. & e. olim, de rescrip. gl. m.c. quanto, de his quæ sunt à Pral. sine consensu.

LOCATIO.

PRIMÒ, de hac materia, vide plura in ver. alienatio, & in ver. colonus. hic vero nota. Primum, an qui conduxit rem aliquam, finita locatione videatur reconducisse, & illo titulo possedisse; Boer. decif. 58. num. 9. dicit quod sic, per L. item quarus, §. qui impletum tempore cum l. seq. ff. locari. nec hoc contradicit sententia Cov. relata à me, in ver. alienatio, §. 3. d. cito 2. qui ibi loquitur, quando hoc fieret per plur. triennia, quorum uno finito incipiat alterum; hic vero non, sed clauso primo incipit iterum possidere.

SECUNDÒ, an in hac tacita relocatione, sive reconductione, veniant omnia, quæ erant in locatione seu conductione priori contenta, Boer. decif. 284. num. 14. dicit quod sic, nisi ea, quæ sunt in praecedentibus tertii, utputa fidejussionis.

TERTIÒ, locator primò potest propria auctoritate capere possessionem rei commissæ per cessationem canonis

P p 3   nota